

Tuần Báo Vô Vi

9 tháng 10 năm 2016

Số 311

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Làm người thích thì thương không thích thì ghét tại sao ?
2. Người chưa thanh tịnh chưa thấu triệt tình thế của chính mình tại sao ?
3. Thiện sao mới đạt pháp ?
4. Thiện duyên tái hồi bằng cách nào ?
5. Tại sao mỗi mỗi phải thực hành nhiên hậu mới có kết quả tốt ?
6. Người chưa thực hành Pháp Lý nói đạo căn cứ trong cuộc sống mà luận thuyết có đúng không ?
7. Duyên lành tái ngộ do đâu hình thành ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montréal, 19/12/98 3 : 28 AM 1) Hỏi: Làm người thích thì thương, không thích thì ghét tại sao ? Đáp: Thừa làm người thích lại mê không thích lại ghét là vì người ấy chưa hiểu lấy tâm thân của chính mình, thiếu trí và thiếu thanh tịnh. Kệ : Không tu khó tịnh khó làm thính Không quý nhơn sinh chẳng hiểu mình Lưu luyện không còn sanh động loạn Muru đồ phá hoại lại phiền mình.	Montréal, 20/12/98 3 : 39 AM 2) Hỏi: Người chưa thanh tịnh chưa thấu triệt tình thế của chính mình tại sao ? Đáp: Thừa người chưa thực hành nhịn nhục, chưa thấu triệt được chơn lý là gì xuất ngôn bừa bãi tạo động cho chính mình chẳng có ích chi. Kệ : Pháp lý mình tâm tự thực hành Sửa mình tiến hóa lại càng thanh Hồn là chánh gốc sao không biết Thanh tịnh cần tu quý thực hành.
Montréal, 22/12/98 8 : 15 AM 3) Hỏi: Thiền sao mới đạt pháp ? Đáp: Thừa muốn đạt pháp thì phải dứt khoát thiền trong thanh tịnh. Kệ : Nguyên lý êm xuôi rõ chính mình Tâm tu thanh tịnh hướng tâm linh Trần đầy duyên đẹp trong thức giác Thành tâm tu luyện tự mình mình.	Montréal, 23/12/98 8 : 07 AM 4) Hỏi: Thiện duyên tái hồi bằng cách nào ? Đáp: Thừa thiện duyên tái hồi bằng chơn tâm thực hành tự đạt. Kệ : Quy nguyên giếng mối hiện chơn tâm Chuyển tiến thực hành lý diệu thâm Trong đạo có đời duyên tự ngộ Cùng hành chung tiến ngộ chơn tâm.
Montréal, 24/12/98 8 : 59 AM 5) Hỏi: Tại sao mỗi mỗi phải thực hành nhiên hậu mới có kết quả tốt ? Đáp: Thừa thực hành là tự khai triển, làm được hiểu được, thật sự dần thân tiến hóa hơn. Kệ : Thực hành chuyển tiến rõ chơn tình Tháo gỡ thực hư tự phát minh Thực triển chơn hành tâm đạt thức Bền lâu vững chắc tự quy hình.	Montréal, 25/12/98 4 : 23 AM 6) Hỏi: Người chưa thực hành Pháp Lý nói đạo căn cứ trong cuộc sống mà luận thuyết có đúng không ? Đáp: Thừa đúng theo sự sống mờ mờ ảo ảo của chính họ mà thôi. Còn người tu Vô Vi nói với sự cảm giác trong thực hành khác hơn người chưa thực hành. Người đi trước cần thực hiện sự kiên nhẫn của chính mình mà truyền đạt cho người kế tiếp trong sự tự nhiên và hồn nhiên sẵn có. Người tu Vô Vi cần thực hành và nói thật qua sự trực giác của chính mình mà nói để học, dần thân phục vụ rõ rệt. Kệ : Vui hành phục vụ trí tâm thân Tự tiến tự tu chuyện tối cần Cống hiến chơn lời không tiểu xảo Thực hành mới thấy đạo cân phân.
Montréal, 26/12/98 8 : 07 AM 7) Hỏi: Duyên lành tái ngộ do đâu hình thành ? Đáp: Thừa duyên lành tái ngộ do thiện tâm của đôi bên thật sự thương nhớ. Kệ : Hướng tâm đạo đạt tình thâm tiến Học hỏi không ngừng tự tiến xuyên Tâm đạo quân bình nay đạt thức Từ bi mở rộng chẳng lo phiền.	

MÃU ÁI 27

*Hóa sanh sanh hóa chuyển quần
Sống chung thế cảnh tự lần đầu tranh
Mọi điều cũng muốn đoạt thành
Không sao tránh khỏi tranh giành phân chia.*

Một kiếp sống của con người đều phải nương dựa vào sự chuyển luân của cơ thể. Mê muội nơi sự động loạn lâm than, lắm lúc tự tưởng lắm là đã đắc là hay, cho nên mới đem tâm tranh giành phân chia địa vị và giới tuyến.

*Chính mình đã tự gây phiền
Khổ tâm tự chọn tự ghiền thế sanh
Lắm khi sở nguyện bất thành
Cầu cha khẩn mẹ mở giành tình thương.*

Sự phiền não ở ngày nay, là do sự động loạn chính mình đã tự gây ra ở trước kia. Lắm khi buồn phiền cho đến nỗi không tìm ra lối thoát, nhưng chỉ dăm dăm chạy theo nơi thù hận và oán ghét đó thôi!

*Thế gian những việc đã rồi
Tự phong ngôi thứ lần hồi tiêu tan
Cuối cùng giờ phút bất an
Lìa thân bỏ cuộc rõ ràng chẳng sai.*

Khi ta nhận xét được định luật thiên nhiên thì ta nên tự tu tự tiến, hầu mới đem lại được một phần nào sáng suốt cho phần hồn.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 16/5/1971)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ánh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

THƯỜNG NIỆM VÀ THƯỜNG TRỤ

Năm nay, điển trong bản thể tôi tương đối thường xuyên quy tụ lên trung tim đỉnh đầu (*Hà-đào-thành*), và cũng nhờ vậy việc Niệm Phật của tôi cũng được đều đặn, liên tục hơn trước.

Khi tôi tập trung ý tưởng của mình tại trung tâm Hà-đào-thành để niệm Lục Tự : Nam Mô A Di Đà Phật, thì luồng điển trong bản thể được gom tụ lại và chuyển rút (*xoáy xoáy*) mạnh tại đó.

Ngược lại, khi luồng điển đã gom tụ và rút chuyển tại Hà-đào-thành, nó lại giúp tôi nhớ đến sự trụ tâm ý để Niệm Phật được thường xuyên hơn.

Tôi nhận thức rằng, khi hành giả đã có điển và cảm nhận được luồng điển trong bản thể mình, thì việc Mật Niệm và Trụ Điển có một sự liên kết và hỗ trợ rất mật thiết với nhau. Lúc này có thể nói Mật Niệm và Thường Trụ tuy hai mà là một. Việc này sẽ phát triển cho việc kia và ngược lại, việc kia nhắc nhở cho việc này. Chính vì thế mà khi hành giả đã đạt đến quy tụ và cảm nhận được luồng điển trong bản thể của mình, thì sự tiến càng thêm vững vàng và nhanh chóng hơn lúc mới tu rất nhiều.

Và cũng nhờ điển thường trụ tại trung tâm Hà-đào-thành, tâm tôi càng cảm thấy thanh thoi, an ổn. Khi điển tâm đã lên tới thượng tầng cảnh giới thì hầu như mọi sự động loạn, chao đảo của cõi đời này không còn tác động, quấy rầy được tâm tư của tôi nữa (*nếu có cũng chỉ thoáng qua rồi tan biến ngay sau đó*). Hai tần số của Thượng và Hạ (*tương ứng với Thượng giới và Hạ giới bên ngoài*) không liên can và ảnh hưởng mật thiết với nhau nên đời động tâm ta vẫn tịnh; đời loạn tâm ta vẫn an. Cho nên, tuy đang sống trong cảnh đầy khổ đau và biến đổi vô thường của thế gian, tâm tư của hành giả tu thiền

có trình độ về điển quang vẫn cảm thấy an vui, thanh nhẹ như đang sống ở cõi Thiên đàng. Từ thượng tầng tốt đỉnh của bản thể (*Hà-đào-thành*) hầu như ta đã ổn định và quán thông nguyên lý vận hành của mọi việc, từ tốt đến xấu, nhờ vậy ta không còn bận tâm nghi ngờ hay lo lắng, cũng như không bị cuốn hút vào những việc ấy. Bây giờ, ta chỉ có hiểu và cảm thông với tất cả mà thôi.

Khi đạt được sự thường niệm và thường trụ này, tôi mới thật sự hiểu và cảm thông được lời dạy bảo thâm thúy của Đức Thầy : “Địa ngục do tâm, mà Thiên đàng cũng do tâm...”

Tâm hướng thượng đi lên chính là Thiên đàng và tâm hướng hạ đi xuống chính là Địa ngục vậy !

Hiện tại, thực ra tôi vẫn chưa đạt đến tiêu chuẩn Thường Niệm và Thường Trụ một trăm phần trăm (100%); chỉ tương đối khoảng vài chục phần trăm thôi, vậy mà tâm tư tôi đã cảm thấy nhiều an ổn và nhẹ nhàng. Bởi thế, tôi không còn lấy làm lạ tại sao các Bạc Chơn Sư đắc đạo (*tức đã đạt được 100% Thường niệm và Thường trụ*) luôn luôn thanh thản, an lạc và như nhiên tự tại giữa cõi trần gian đầy ô trọc này.

(Mai Chát, 1992)

NIỆM HÀNH

*Mỗi bước chân đi mỗi niệm thâm
A Di Đà Phật chuyển huyền thâm
Bộ đầu rung chuyển theo chân bước
Thanh sáng chơn tâm rõ cõi mầm.*

(Mai Chát, PN. 06:00' – 21/06/2011)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

VN

Kính thưa Thầy,

Con nhận được số tiền 11.634.000 (mười một triệu sáu trăm ba mươi bốn ngàn). Con đã làm xong công tác từ thiện Thầy đã giao. Từ nay về sau, chị U. được một mái nhà ấm tình thương, sạch sẽ và vững chắc. Con hy vọng rằng chị U. sẽ yên lòng tu tiến và tu mãi mãi, và làm điều tốt đẹp để ảnh hưởng những người chung quanh. Chị U. rất vui và mọi người lân cận cũng hết lời khen tặng và cảm kích.

Con kể Thầy nghe chuyện này vui lắm : những người ở lân cận chị U. họ thấy con đeo kính mắt hơi đẹp đẹp, có một cô trầm trồ khen hoài. Con thấy ý cô muốn, con liền cởi ra tặng cô. Cô nhận và vui lắm. Hai hôm sau con trở lại, có một cô khác nói : em muốn cái áo khoác giống như cái áo của chị, nhưng biết chừng nào em may được. Con cũng cởi liền áo khoác ra tặng cô. Cô rất thẹn thùng và nhận lấy. Và kể từ đó họ phụ chị U. chuyển gạch, cát, đá và xi măng vô tận nhà. Họ đối với Chị U. rất vui vẻ, họ xóa bớt mặc cảm và không còn chia rẽ nhau nữa. Ở A. S., vườn cây và nương rạch chuyển vật vô tận nhà khó lắm Thầy ơi! Nếu không có Thầy giúp thì chị U. tới chết cũng không có được cái nhà như vậy đâu. Con tặng họ mắt kính và cái áo khoác con cũng tiếc lắm, nhưng đổi lại là họ vui đi lòng ích kỷ, họ biết trợ giúp cho nhau thì con thấy cũng hài lòng, không có gì đáng tiếc.

Trở lại vấn đề con làm nhà cho chị U., chi phí tổng cộng là 8.600.000 đồng, còn lại 3 triệu đồng con tặng :

- 1 triệu cho một bạn đạo ở T. U. để lợp lại mái nhà tranh.
- 1 triệu cho các anh chị ở miền Tây lên tận miền Đông tìm việc làm, họ vất vả và khổ sở lắm.
- 1 triệu cho anh bạn đạo LB để làm vốn sinh sống.

Con cũng có mua một số thuốc xông để biếu cho người nghèo mà họ cần xông trước.

Con làm xong công tác này từ thiện này con rất khỏe và vui vì Thầy có hỗ trợ cho con. Những lần trước con tự lực đi quyên góp hết nơi này đến nơi nọ mới làm được một mái nhà, nên có phần hơi vất vả, vì ở VN nghèo lắm Thầy ơi, nhưng tình thương bạn đạo thì ấm áp vô cùng.

Con cùng tất cả mọi người xin cảm tạ ơn Thầy.

KS

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Olympia, ngày 22/8/98

KS,

Thầy vừa về đến thiền viện Nhẫn Hòa chiều 21/8/98, nhận được thư hồi âm và tường trình của con về công việc từ thiện mà con đã làm xong. Trong tinh thần phụ giúp đồng loại, con bằng lòng dần thân cứu độ người nghèo khổ trong giai đoạn này là rất cần thiết để phát triển tâm tu của chính con, và ban pháp cứu khổ ban vui cho mọi người trong con khốn khổ. Thầy rất vui khi nhìn thấy căn chòi của chị U. đã được thay đổi mới. Đó cũng do công sức của người tu đóng góp. Mọi người đều vui và tự cảm thức việc làm cao quý do Trời Phật chuyển đến vùng hẻo lánh. Bớt phần cô quạnh, chị U. nay hiểu được có Trời có Đất thì có Đạo. Thành tâm tu tiến thì mọi việc sẽ được yên vui, sống thuận tình Trời mà tiến. Dày công tu tâm linh sẽ phát triển đến vô cùng. Con tu con đắc con dâng hiến điều lành cho mọi người ở tương lai. Thầy cũng vậy, lúc nào cũng âm thầm hỗ trợ cho con phát triển bác ái và từ bi. Những gì con có là Trời Phật ân ban, bằng lòng chia sẻ cho người kế tiếp là hạnh đức của con, có thể xoa dịu mọi đau khổ ở xung quanh con. Thật tâm tu, chơn tâm phát triển dần thân độ đời. Hạnh đức trao tâm, chiều sâu phát triển, không phụ Đấng Toàn Năng, dần thân hành pháp, hội nhập cộng

đồng Tiên Phật, giải mê phá chấp một lòng tu tiến.
Những gì con đã gởi tặng, Thầy rất cảm động và đã
nhận đầy đủ. Thành thật cảm ơn sự lưu ý của con.

Dâng Lên Thầy

Dâng lên Thầy lòng quý thương yêu
Dâng lên Thầy tâm tu thanh nhẹ
Dâng lên Thầy trí mở tâm yên
Dâng lên Thầy tình xuyên các giới
Dâng lên Thầy nhập định hiếu trung
Dâng lên Thầy bao dung tình đạo
Dâng lên Thầy thấp cao cộng hưởng
Dâng lên Thầy đường tu phát triển
Dâng lên Thầy nguyện vọng khai thông
Dâng lên Thầy âm thầm tự tại
Dâng lên Thầy mãi mãi không quên
Dâng lên Thầy Bề Trên chứng kiến
Dâng lên Thầy tự kiến đạo tâm
Dâng lên Thầy âm thầm đặc pháp

Dâng lên Thầy tự ráp thành thơ
Dâng lên Thầy thiên cơ xây dựng
Dâng lên Thầy mối đạo tình thương
Dâng lên Thầy mảnh gương tận độ
Dâng lên Thầy Nam Mô dứt khoát
Dâng lên Thầy man mát tình thương
Dâng lên Thầy trên đường tiến hóa
Dâng lên Thầy công quả xinh tươi
Dâng lên Thầy thực hành tâm đạo
Dâng lên Thầy diện mạo Trời ban
Dâng lên Thầy thiên đàng tự giác
Dâng lên Thầy cát bụi về không
Dâng lên Thầy một lòng tu tiến
Dâng lên Thầy quyến luyến tình thương
Dâng lên Thầy mối tình chất phác
Dâng lên Thầy khiêm nhường tu tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Manila, ngày 12 tháng 2 năm 1988

CHƠN TÀ GIÁO MINH

Con ơi! Tâm thức đạt nền
Tự lo tu sửa tự bền vững đi
Kỳ này mới thật kỳ thi
Tâm con ổn định con thì đạt thanh
Thành tâm thực hiện thừa hành
Điển trao điển hút điển thành chơn hơn
Mặc ai tỏ vẻ giận hờn
Con thương con độ ban ơn người hiền
Tình đời tạm bợ gieo gương
Nay thương mai ghét là đường thế sanh
Tạo ra thế sự cạnh tranh
Tu không đạt đạo tạo thành giấc mơ
Thiên cơ khai triển từ giờ
Nay yên mai động chớ mơ chuyện đời
Dầu ai kích động chớ rời
Điển quang thanh nhẹ hợp thời đó con
Đường đi bằng đất phải mòn
Đường tâm quang chiếu vẫn còn tự khai
Thương yêu tha thứ làm hoà
Đến ngày mòn nghiệp chẳng ai ghét mình
Phật xưa cũng sống một mình
Ngày nay khoa học giả tình tạm thôi
Tham dâm chỉ tạo miệng môi
Dấn thân tu học tiến lùi do tâm
Hòa cùng thiên giới thậm thâm
Phá mê dẹp chấp khỏi tầm ngoại lai
Trong con có sẵn thanh đài
Thực hành chánh pháp có ngày đạt thông
Tình đời đen bạc lòng vòng
Không sao thoát được lại tròn thêm đau

Bỏ đời về đạo lại mau
Tâm không mê chấp bước vào càn khôn
Điển Trời khai hóa sanh tồn
Độ tha tận độ do hồn tiến thắng
Dù cho tiền bạc nhà băng
Cũng về với đất ở ăn do Trời
Hai không định luật chẳng rời
Đến không cũng phải về Trời tay không
Cảm thông thiên địa một lòng
Khai thông nội thức tréo tròng tiêu tan
Tâm thanh lý luận bạc bàn
Giàu lòng nhịn nhục đứng hàng đầu tiên
Tự mình gánh chịu mới yên
Hồi sinh bất diệt vượt xuyên tình đời
Thanh bình cảm thức nơi nơi
Dù bom dù đạn cũng nơi học hành
Chẳng còn ôm trọc bỏ thanh
Quân bình thanh lọc trọc thanh điều hòa
Tình thương đạo đức thật thà
Khí Trời thay đổi vui ca tình Trời
Thành tâm sáng tác chơn lời
Yêu thương tha thứ tạo nơi thanh bình
Càn khôn quy một nguyên linh
Giúp hiền tiến hóa giúp tình đạt thông
Tu thời hết dạ hết lòng
Hướng về giải thoát cảm thông tình Trời
Vận hành chơn thức chơn lời
Hy sinh tu luyện hợp thời đạt thanh
Quê xưa đã sẵn lưu dành
Phần ai nấy hưởng thực hành về quê

Dù cho trắc trở muôn bề
Có cay có đắng có về đến nơi
Lột trần bản chất lỗi thời
Tu mà cố chấp tu rơi đạo tà
Nói năng lý luận khó hòa
Khóc mình không khóc, khóc Cha làm gì?
Ai ai cũng tiền hợp thì
Thực hành chánh pháp tự ghi đạt thành
Nguyên hành nghiêm luật hóa sanh
Phơi bày trước mắt nơi thanh trong lòng
Con ơi! Luật đạo diệu thâm
Thực hành đến đích tự tâm đến nơi
Nằm trong nghiêm luật của Trời
Con tu chưa đắc con thời chê khen!
Khổ hình duyên nghiệp nháp nhem
Con không giải quyết con đen như hời!

Xưng danh thần thánh Cha Trời
Bước vào địa ngục hết lời nói năng!
Vô Vi cương quyết thực hành
Con đường sống chết là thanh trước hòa
Quân bình mới rõ tình Cha
Chung nhà một cội thiết tha thực hành
Bỏ đi bản chất đàn anh
Về không tự đạt, đạt thành chơn như
Cần khôn vũ trụ đang cười
Người sao lắm chuyện tạo người bất minh
Tình thương khai triển đệ huynh
Quên mình dẹp động rõ tình thương yêu
Tình thương cây cỏ vẫn siêu
Tình người lại thiếu tạo yêu bằng lời
Ngược dòng lại trách ông Trời
Về đâu mới đúng hợp thời tự tu ???

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Hai Mươi Tám (tiếp theo)

LUẬN TU ĐẠO, CÁC ĐẠO TỰ NHIÊN CÙNG MỘT TÂM

BÀN HỌC PHÁP, CÁC PHÁP TRÒN ĐẦY KHÔNG HAI Ý

...
Tế Phật: Trò ngoan, thời giờ đã trễ, thầy trò mình phải mau khởi hành.

Thái Sinh: Thừa lời dạy của ân sư vô cùng hữu lí, con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phật: Đã tới nơi, trò ngoan mau xuống đài sen.

Thái Sinh: Cảnh trí nơi đây hoàn toàn u tịch, phía trước ngoài chùa Phật còn là nơi cư ngụ của đức Bồ Tát. Xin lạy chào ra mắt đức Bồ Tát.

(Thái Sinh gặp đức Bồ Tát Diệu Năng hóa thân, hào quang tỏa ngời).

Bồ Tát: Miễn lễ.

Thái Sinh: Thừa ngu sinh bất tài, bữa nay được ân phước diện kiến đức Bồ Tát, kính xin ngài chỉ giáo nhiều cho.

Bồ Tát: Thái Sinh đã vì nhiệm vụ phổ hóa đạo lí mà gia công gia sức quả thật là phi phạm.

Thái Sinh: Thừa nói càng thêm thẹn, tuy có thiện tâm phổ hóa đạo lí song người đời vẫn còn quá tham dục nên khó bề thức ngộ.

Bồ Tát: Thái Sinh chớ vì vậy mà sinh lòng chán nản vì lẽ chốn phàm trần cũng ở trong vòng thái cực, thái cực là bao gồm âm dương, do đó thiện ác nhân quả đối đãi tuần hoàn, nên công lao phổ hóa không giới hạn.

Thái Sinh: Đa tạ đức Bồ Tát đã mở trí... Tại cõi thanh tịnh này, nếu như có thể xuất gia ở lại đây quả là ơn phước, xin đức Bồ Tát chỉ dạy cho sự quan hệ giữa thành đạo và xuất gia?

Bồ Tát: Thân tuy xuất gia song tâm chưa nhập đạo thì chưa phải là thật xuất gia; tâm đã nhập đạo mà thân chưa xuất gia cũng là thật xuất gia; nếu thân xuất gia, tâm lại nhập đạo tức là cả thân lẫn tâm đều xuất gia. Cho nên, thân xuất gia chỉ là giả tướng, không phải là thực tướng. Hình tướng là giả, thực tướng mới là chân, cho nên việc thành đạo không có liên quan với hình tướng mà chỉ liên quan với thực tướng.

Thái Sinh: Kính xin đức Bồ Tát chỉ dạy cho. Thế Giới Tây Phương Cực Lạc ở tại chốn nào?

Bồ Tát: Nơi đây là Thế Giới Tây Phương Cực Lạc.

Thái Sinh: Thừa vậy thì không còn gì để nói.

Bồ Tát: Tâm tĩnh ắt cõi Phật tĩnh cũng cùng một nghĩa.

Thái Sinh: Theo như lời dạy của đức Bồ Tát thì Tây Phương Cực Lạc Thế Giới chỉ là một danh xưng mà thôi, còn ngoài ra không có nơi nào là Thế Giới Tây Phương Cực Lạc?

Bồ Tát: Tất nhiên phải có cảnh Thế Giới Tây Phương Cực Lạc, song con người vọng động tâm không tĩnh thì chẳng thể tới được, cho nên khi nói đây là Thế Giới Tây Phương Cực Lạc là muốn biểu thị ý nghĩa: “Phải có tâm Tây Phương trước rồi sau mới có cõi Tây Phương”.

Thái Sinh: Ha ha, lời dạy của đức Bồ Tát quả thật là siêu diệu, sẽ giúp người đời thức tỉnh sâu xa, và hiểu được rằng phải thực hành như thế nào mới có thể siêu sinh cõi Phật Tây Phương.

Bồ Tát: Muốn siêu sinh cõi Phật Tây Phương không khó, chỉ cần tẩy trừ sạch căn duyên tử

sắc, tài khí, ái ố dục liền thành Tiên tiêu dao tự tại.

Thái Sinh: Thừa đúng vậy, đúng vậy, tất cả chúng sinh đều có Phật tính, nhưng những tội hồn bị đầy tại địa ngục có Phật tính không?

(còn tiếp)

